

κάρφωσε τὰ μάτια του στὴν νύφη καὶ μέσα στὴν ὠχρὰ του ὄψι φάνηκε ὡς νὰ διστάζῃ. Μιὰ στιγμή ἀκόμη καὶ ἐτελείωσε. "Ενα γελαστό σημάδι ζωγραφήθη στὴν φυσιογνωμία του καὶ ρίπτει στὸν δίσκο τῆς κόρης τὸ φλουρί. Ἦταν λογοσήμερο!

Ἡ νύφη ἀμέσως ἐκλονίσθη, μὰ ἡ κοκώνα Ταρσὴ βρέθηκε στὸ πλάγι τῆς.

— Νὰ μᾶς ζήσουν, συμπεθέροι! ξεφωνεῖ στὴν συμπεθέρα ποῦ θακρύζει.

Ὁ γαμβρὸς ἤλλαξε χρῶμα. Κατακοκκίνησε. Ἡ νύφη γένηκε ἄφαντη.

— Καὶ στὸν γάμο τους! Εὐχονται τὰ συμπεθέρια.

[Κωνσταντινούπολις]

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Τ Ρ Ω Ε Σ

Α'

Εἶν' ἡ προσπάθειές μου σὰν τῶν Τρώων.
Κοιμάτι κατορθώνουμε· κόμματι
παίρνουμ' ἐπάνω μας· κι' ἀρχίζουμε
νᾶχουμε θάρρος καὶ καλὰς ἐλπίδες.

Μὰ πάντα κάτω βγαίνει καὶ μᾶς σταματᾷ.
Ὁ Ἀχιλλεὺς στὴν τάφρον ἐμπροστά μας
βγαίνει, καὶ μὲ φωνὲς μεγάλες μᾶς τρομάζει.

Β'

Εἶν' ἡ προσπάθειές μας σὰν τῶν Τρώων.
Θαρροῦμε πῶς μ' ἀπόφασι καὶ τόλμη
θ' ἀλλάξουμε τῆς τύχης τὴν καταφορὰ

κ' ἔξω στεκόμεθα ν' ἀγωνισθοῦμε.
Ἀλλ' ὅταν ἡ μεγάλη κρίσις ἔλθῃ,
ἡ τόλμη κ' ἡ ἀπόφασίς μας χάνονται·

ταράττεται ἡ ψυχὴ μας, παραλύει·
καὶ τρέχουμε ὁλόγυρα ἀπ' τὰ τείχη
ζητῶντας νὰ γλυτώσουμε μὲ τὴν φυγή.

Ὅμως ἡ πτώσις μας εἶναι βεβαία. Ἐπάνω,
στὰ τείχη, ἄρχισεν ἤδη ὁ θρῆνος.
Τῶν ἡμερῶν μας ἀναμνήσεις κλαῖν κ' αἰσθήματα.
Πικρὰ γιὰ μᾶς ὁ Πρίαμος κ' ἡ Ἑκάβη κλαῖνε.

[Ἀλεξάνδρεια]

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ